

I'Entrevista

Cristina Simó, guia Interpretadora

El proper 19 de setembre oferirà l'activitat "A la pell d'un soldat?", en un dels refugis del Camp d'Aviació de Rosanes

"És realment possible posar-se a la pell d'un soldat?"

En què consistirà l'activitat "A la pell d'un soldat?"

A través la lectura en veu alta d'una sèrie de textos, alguns d'ells escrits per soldats, es plantegen dos eixos centrals de reflexió sobre les guerres: és realment possible posar-se a la pell d'un soldat que hagi viscut combats? Com és que s'aconsegueix que seguim anant a les guerres? La idea és poder debatre sobre això, o sobre el que la gent que hi vingui vulgui plantejar. L'activitat es farà, en part, a dins d'un dels refugis antiaeris del Camp d'Aviació de Rosanes.

L'activitat que es farà a la Garriga és una adaptació de l'activitat "Búnquers i estrelles", que feu a l'Ecomuseu de les Valls d'Àneu...

A la nostra zona hi ha tot un seguit de búnquers, amb una història molt curiosa i prou escandalosa. Formen part de la Línea P, un invent de Franco, i n'utilitzem un on cal arribar caminant. L'activitat la fem de nit i el fil conductor és un soldat imaginari que està de guàrdia i que potser té fred i por, que no sabem ben bé què sent ni què pensa: l'únic que pot fer és mirar les estrelles, que potser li serveixen de consol. El "deixem" fora del búnquer i a dins llegim els mateixos textos que llegirem al refugi de la Garriga.

Entreu a dins del búnquer?

Sí. És un lloc una mica sinistre, incòmode, humit... Us ho podeu imaginar, és un búnquer! Després sortim i ens aposentem tranquil·lament en un prat. Mentre la gent digereix el que ha sentit, es fa un petita sessió d'astronomia, ja que si recordeu, teníem un soldat que mirava estrelles. Estrelles que segurament eren ben bé les mateixes pels soldats de l'altre bàndol, per exemple. A la Garriga els textos els llegirem dins d'un dels refugis del camp d'aviació.

Fins ara, quina ha estat la reacció del públic que hi ha participat?

Cada vegada ha sigut diferent ja que cada vegada la gent era diferent. Hi ha hagut persones que han expressat emocions, a vegades molt intenses. Hi ha persones que comencen a fer preguntes, a buscar respostes. N'hi ha que no diuen res. A vegades hi ha hagut debats que no han sigut gens fàcils de gestionar. Us transcriu el que ens va dir una de les assistents: " No m'ho he passat bé en el sentit d'haver anat a un parc d'atraccions, per

Cristina Simó és tècnica i guia interpretadora. Fa recerques en l'àmbit de l'alta muntanya, dissenya les activitats interpretatives de l'Ecomuseu de les Valls d'Àneu i coordina un equip de guies. També duu a terme formació en Interpretació del Patrimoni (IP).

Coincidint amb el cicle La Garriga per la Pau portarà al poble l'activitat "A la pell d'un soldat?", que es farà dissabte 19 de setembre a les 22 hores al Camp d'Aviació de Rosanes. Les persones participants gaudiran de la lectura d'un conjunt de textos sobre la guerra -alguns escrits per soldats- des de l'interior d'un dels refugis antiaeris del camp. Les places a l'activitat són limitades i cal fer una inscripció prèvia al correu patrimoni@ajlagarriga.cat.

exemple. I jo que no volia pensar durant les vacances, ara tindrè una feineda! Però no me'n penedeixo gens, gens, d'haver vingut."

Com poden contribuir activitats com aquesta a treballar per la cultura de la pau?

No ho sé ben bé, la veritat... No tenim manera de saber si fer-la haurà canviat res, no sabem què farà la gent després, ni què haurien fet si no haguessin vingut. En tot cas pensem que qualsevol activitat que permetl expressar el que ens duen les entranyes, que obrí debat, que generi conflicte si s'escau (no és el mateix conflicte que combatl) i que comprovem que és veritat que el podem gestionar, enriqueix i ensenya. A cada persona el que vulgui aprendre, evidentment. I com sempre que menes una activitat, ets qui més aprèn de l'altra gent.

Què ens poden aportar espais de memòria com el camp d'aviació de Rosanes, més enllà del testimoni d'un moment històric concret?

Per a mi hi ha tot un debat aquí. Crec que s'ha de tenir molt present que una cosa és la història, i que té tantes maneres com gent historadora hi ha d'explicar-la. L'altra és el que s'anomena memòria històrica, i que vindria a ser el que recorda cada persona del que va viure, o el que n'heretem de les fetes de la història. Sovint no coincideixen gens, a més. Per a mi aquest espais haurien de servir per saber de les dues coses, i en tot cas per mirar d'arribar a fer justícia com a camí per a la reconciliació i el perdó. Potser és l'única manera de no reproduir una guerra, d'alliberar-ne les generacions posteriors.

Quin paper juguen les tècniques d'interpretació del Patrimoni (IP) en activitats com aquestes?

Doncs sense IP hauria sigut molt difícil... Sense una bona tècnica, sense un bon mètode per posar a un nivell conscient tot això, corriem el risc de fer simplement un espectacle més o menys bo, amb reivindicació de la lectura en veu alta. Va ser complicat però essencial definir un tema central i un desenvolupament coherent. La IP també ha servit per posar en clar què en volíem de l'activitat, però en canvi no imposar res a qui hi assisteixi. Considero que, de fet, l'activitat canvia i millora cada cop que es fa.